

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

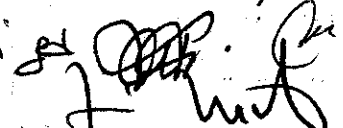
21.06.1927 Tarih Ve 1111 Sayılı Askerlik Kanunu, 22.05.1930 Tarih ve 1632 Sayılı Askeri Ceza Kanunu ile 26.09.2004 Tarih ve 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun Kimi maddelerinin Değiştirilmesine ve Kaldırılmasına Dair Kanun Teklifi gerekçesi ile ekte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımla dilerim. 13 Kasım 2008

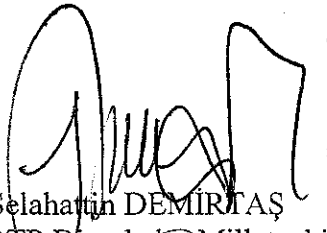
Akın BİRDAL
Diyarbakır Milletvekili

T.C. BAŞKANLIK YERİ	
- Adalet	
- Anayasa	
Milli Savunma	
26 Kasım 2008	2/341
19 Kasım 2008	

1. Ahmet TURK
DTP Mardin Milletvekili

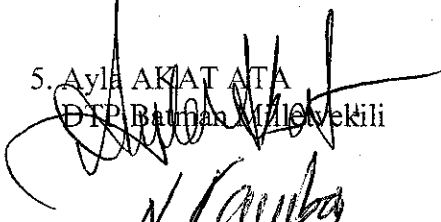
2. Selahattin DEMİRTAŞ
DTP Diyarbakır Milletvekili

3. Fatma KURTULAN
DTP Van Milletvekili

4. Emine AYNA
DTP Mardin Milletvekili

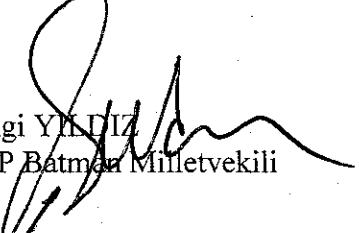
5. Ayla AKAT ATA
DTP Batman Milletvekili

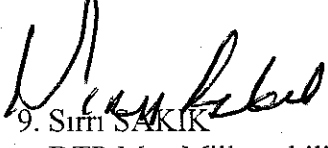
6. Sebahat TUNCEL
DTP İstanbul Milletvekili

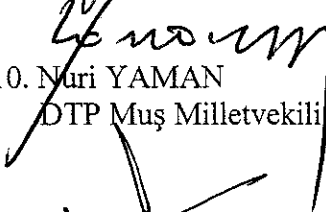
7. M. Nezir KARABAŞ
DTP Bitlis Milletvekili

8. Bengi YILDIZ
DTP Batman Milletvekili

9. Sırrı SAKIK
DTP Muş Milletvekili

10. Nuri YAMAN
DTP Muş Milletvekili

11. Özdal ÜÇER
DTP Van Milletvekili

12. Aysel TUĞLUK
DTP Diyarbakır Milletvekili

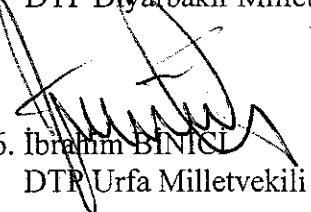
13. Pervin BULDAN
DTP Iğdır Milletvekili

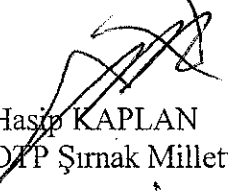
14. Gültan KİŞANAK
DTP Diyarbakır Milletvekili

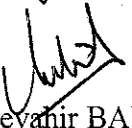
15. Akın BİRDAL
DTP Şırnak Milletvekili

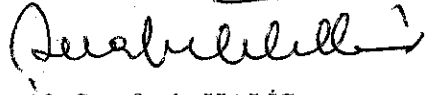
16. İbrahim BİNİCİ
DTP Urfa Milletvekili

17. Hacı KAPLAN
DTP Şırnak Milletvekili

18. Sevanir BAYINDIR
DTP Şırnak Milletvekili

19. Şerafettin HALİS
DTP Tunceli Milletvekili

20. Osman ÖZÇELİK
DTP Siirt Milletvekili

GEREKÇE

20. yüzyılda yaşanan büyük savaşların yol açtığı yıkım ve acılar savaş, ölme, öldürme gibi kavramları da tartışılır hale getirmiştir. Bu tartışma ise insan hakları ve barış kavramlarının gelişmesinde önemli bir rol oynamıştır.

Bugün uluslararası toplumun en temel meselesi tüm dünyada barışı sürekli kılabilme. Çünkü barışın tesis edilemediği her an ve yerde uygarlığımızın temel ölçütü olan insan hakları çiğneniyor demektir. Özellikle, 'ölme ve öldürme hali'ni olağanlaştıran savaş koşullarında insanın en temel ve kutsal kabul edilen hak ve özgürlüğü, yani yaşamı yok olmaktadır. Yaşam hakkının bulunmadığı her an ve yerde ise diğer hak ve özgürlüklerin kullanımı hiçbir şekilde mümkün olamayacaktır.

Tarih boyunca bu gerçekliğin bilincine varılması birey ve toplumlarda çeşitli sorgulamalara yol açmış, ister dini, ister vicdani gerekçeler ile ölme ve öldürmeyi kendi benlik duygusuna aykırı bulan kişileri savaş ve savaş hazırlıklarını, yani zorunlu askerlik hizmetini reddetmeye yöneltmiştir.

Yaşanan onca acı ve deneyime rağmen savaşlar, insan hak ve özgürlükleri ile demokrasilere yönelik en ciddi tehdit unsuru olmaya devam etmektedir.

Bu nedenle de uygarlığımızın bekası için hak ve özgürlüklerin her geçen gün daha da geliştirilip güçlendirilmesini amaç edinen uluslararası toplum, savaşın ve savaş hazırlıklarının vicdani gerekçeler ile reddedilmesini temel bir insan hakkı olarak kabul etmiştir. Bu bağlamda vicdani red kavramı uluslararası belgelerde yer almış, uluslararası hukukta karşılık bulmuştur.

Bugün dünyanın pek çok ülkesinde vicdani red hakkı tanınmaktadır. Örneğin, 47 üyeli Avrupa Konseyi içerisinde vicdani red hakkını tanımayan iki ülkeden birisi Türkiye'dir. Diğer ülke ise Azerbaycan'dır. Yanı sıra tam üyelik için görüşmelere başladığımız Avrupa Birliği ülkelerinin hepsinde vicdani red bir hak olarak tanınmıştır.

Söz konusu ülkelerde vicdani redçi olduğunu açıklayan kişiler askerlik hizmetinden muaf tutulmakta, bundan dolayı da herhangi bir soruşturma ya da cezalandırmaya maruz kalmamaktadırlar.

Türkiye'nin üyesi olduğu Birleşmiş Milletler ve Avrupa Konseyi gibi uluslararası örgütlerin konuyu yaklaşımları ise şöyledir:

- Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi'nin 26 Ocak 1967'de alınan 337 sayılı kararında

"1. Askerlik hizmeti yapmakla yükümlü ancak vicdani ya da dini, etik, ahlaki, insani, felsefi ya da benzer gerekçelere dayanan güçlü kanaatleri nedeniyle silahlı hizmet vermeyi reddeden kişiler bu hizmeti yapmaktan muaf tutulma hakkına sahip olmalıdır.

2. Bu hak, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 9. maddesi'yle güvence altına alınan, bir demokratik hukuk devletinde bireyin temel haklarının mantıksal çıkarımı olarak kabul edilmelidir." denilmektedir.

- Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komisyonu, 1998/77 sayılı kararında zorunlu askerlik hizmetinin vicdani reddini, "İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi" ile "Medeni ve Siyasi Haklar Uluslararası Sözleşmesi"nin 18. maddelerinde yer alan din, düşünce ve vicdan özgürlüğü hakkının meşru bir kullanımı olarak değerlendirmektedir.

- Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komisyonu'nun 1998/77 sayılı kararı ile Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi'nin R(87)8 sayılı tavsiye kararında ise zorunlu askerlik hizmetinin vicdanen reddinin sadece dini gerekçelerle değil, aynı zamanda "ahlaki, etik, insani ya da benzer güdülerden kaynaklanan köklü kanaatler de dâhil olmak üzere vicdani ilke ve gerekçelerle" de yapılabilceği belirtilmektedir.

Görüldüğü gibi uluslararası örgütlerin vicdani red konusuna dair karar ve yorumlarının temel dayanaklarını Türkiye'nin de imzaladığı ve taraf olduğu '**İnsan Hakları Evrensel Beyanname**'si', '**Uluslararası Sivil ve Medeni Haklar Sözleşmesi**' ve "**Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi**" gibi belgeler oluşturmaktadır.

Ayrıca Kopenhag Kriterlerinin "Temel Hak ve Özgürlükler" başlığı altında yer alan maddelerde de vicdani red hakkına değinilmekte ve söz konusu sözleşmelere gönderme yapılmaktadır.

Tüm bu sözleşmeler Türkiye'nin kısıtlamaksızın, çekince koymaksızın imzaladığı belgelerdir. Dolayısıyla, Anayasamızın 90. maddesi uyarınca bu belgeler ulusal hukukta da geçerli olan metinlerdir. Bu anlamda Türkiye bu belgeleri imzalamakla vicdani red hakkını tanımış olmaktadır.

Kaldı ki Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin vicdani retçi Osman Murat Ülke'nin başvurusu üzerine 24 Ocak 2006 tarihinde verdiği 39437/98 sayılı karar da bu açıdan Türkiye için bağlayıcı niteliktedir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi;

- vicdani reddi nedeniyle maruz kaldığı cezaların ve ceza tehdidinin başvurusunun yaşamını bir bütün olarak etkilediği ve adeta "sivil bir ölüme" mahkum ettiği;

- maruz kaldığı işlemlerin başvurusunun entelektüel kişiliğini ezmeyi, başvurucaıyı aşağılayan ve onu alçaltan korku ve tedirginlik hislerinin doğmasına neden olmayı, reddiyetini ve kararlılığını kırmayı amaçladığı;

- eylemi ve karşı karşıya kaldığı sonuçlar bakımından, suç ve cezanın oranlılığı ilkesinin de ihlal edilmiş olduğu

saptamalarını yaparak bunun demokratik bir toplumdaki ceza rejimi ile bağdaşmayacağını vurgulamış ve Osman Murat Ülke'nin maruz kaldığı bu durumun Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 3. maddesinin ihlal ettiğine karar vermiştir.

Mahkeme ayrıca, Ülke'nin içinde bulunduğu bu "sivil ölüm" halinin vicdani redde ilişkin **herhangi bir yasal düzenleme yapılmamasından kaynakladığını** da karara bağlamıştır.

Bilindiği gibi Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi, diğer görevlerinin yanı sıra Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi tarafından verilen kararların yerine getirilip getirilmediğini izlemekle de görevlidir. Komite, Ülke kararının ardından yaptığı toplantıların tümünde (5 Aralık 2006, 13 Şubat 2007, 3 Nisan 2007, 5 Haziran 2007, 15 Ekim 2007, 3 Aralık 2007 ve 4 Mart 2008 tarihli toplantılar) konuyu ele almış ve Türk Hükümeti'ne davayla ilgili aldığı bireysel (kişinin zararını gideren) ve genel (olayın tekrarlanmasını engelleyici) önlemlerin neler olduğunu ısrarlı bir biçimde sormuştur. Hükümet ise bir yasa hazırlığı içinde olduğunu 6 Haziran 2007 tarihli oturumdan önce Bakanlar Komitesi'ne bildirmiş ancak bir sonraki toplantıda herhangi bir bilgi sunmamıştır. Bunun üzerine Bakanlar Komitesi, 3 Ekim 2007 tarihli toplantısında aldığı kararla Türkiye'nin

- Başvurucunun Sözleşme ile korunan haklarının ihlaline son verecek önlemlerin bir an önce alınmasını,

- Sözleşmenin benzer biçimde ihlal edilmesini önlemek için gerekli olan yasal reformun hızlı bir biçimde yapılmasını ve buna ilişkin bilgilerin bir an önce Komiteye iletilmesini istemiştir.

Türkiye gerek Avrupa Konseyi'ne üye ve gerekse Sözleşmeye taraf olması nedeniyle ve aynı zamanda Anayasa'nın 90. maddesi uyarınca, Konsey organlarının kararlarına uymakla yükümlüdür. Bu yasa ile söz konusu yükümlülük yerine getirilmiş olunacaktır.

MADDE GEREKÇELERİ :

Madde 1 Gerekçesi: Zorunlu askerlik hizmeti anayasal bir gereklilik değildir. Çünkü Anayasa'nın 72. maddesinin zorunlu kıldığı tek kategori "vatan hizmeti"dir. Söz konusu maddede vatan hizmetinin yerine getirilmesinin biçimlerini "silahlı kuvvetlerde ya da kamu kesiminde yerine getirme veya getirilmiş sayılma" olarak ifade edilmektedir.

Aslında askerliğin zorunlu karakteri Anayasa'dan değil 1111 sayılı Askerlik Yasası'nın 1. maddesinden kaynaklanmaktadır.

Askeri Ceza Yasası'nın 45. maddesi de, bu zorunluluğun altını çizmekte ve kişilerin dini ya da vicdani nedenlerle askerlikten kaçınamayacaklarını, verilecek bir cezanın bu nedenle ortadan kalkmayacağını düzenlemektedir.

Oysa Anayasa'nın 24. maddesinin 1. fıkrası "kanaat özgürlüğünü" herhangi bir sınırlama olanağı öngörmeden güvenceye kavuşturmuştur. Bu anayasal tercihini, kanaat özgürlüğünü, yine Anayasa'nın "savaş, seferberlik, sıkıyönetim veya olağanüstü hallerde" temel hakların kısmen ya da tamamen durdurulabileceğini belirleyen 15. maddenin kapsamına dahil etmeyerek hiçbir kuşkuyla yer bırakmayacak biçimde vurgulamıştır. Yani belirtilen olağanüstü durumlarda dahi kişilerin vicdani kanaatlerine dokunulmayacak, kişiler vicdani kanaatleri nedeniyle suçlanamayacak ve kınanamayacaktır.

Dolayısıyla Anayasa bir yandan kişilerin vicdani kanaatlerine dayanarak askerlik yapmayı reddetmelerine olanak tanırken öte yandan bundan dolayı suçlanamayacaklarını çok açık biçimde belirtmektedir.

Anayasa'nın 'bağlayıcılığı ve üstünlüğü'nü düzenleyen 11. madde uyarınca yasalar Anayasa'ya aykırı olamaz.

Anayasa'nın 13. maddesi uyarınca da temel hak ve özgürlüklere ilişkin sınırlamalar Anayasa'nın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve laik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz.

Gerek Askerlik Yasası'nın 1. maddesi ve gerekse Askeri Ceza Yasası'nın 45. maddesi, Anayasanın 24. ve 25. maddeleri ile korunmakta olan vicdan özgürlüğüne yine Anayasa'nın 11. ve 13. maddelerine aykırı olarak ve hakkın özünü ortadan kaldıracak biçimde müdahale etmektedir.

Dolayısıyla yapılan bu düzenlemeyle 1111 Sayılı Askerlik Yasası Anayasa'ya uygun hale getirilmektedir.

Vicdani kanaat ve kuralların belirleyici unsuru, insanın kendi benliğiyle olan ilişkisidir. Bunlar insana, "birlikte yaşayamayacağın, benlik bütünlüğünü bozacak şeyleri yapmaktan sakın", derler. Bu bakımdan Vicdani red, bireyin kendi benlik duygusunda "kötü" olarak tanımlanan bir edimi gerçekleştiremeyeceği bilincine dayanır. Bu bilinç ve farkındalık askerliğe çağrıdan önceki bir zamana indirgenemez. Tam aksine vicdanın sesi belirli durumlara ve deneyimlere bağlı olarak herhangi bir zamanda işitilebilir ve bu elbette profesyonel ve yedek askerlerin de başına gelebilir. Bu bakımdan vicdani red hakkı askerlik çağı gelmiş yükümlüler ile sınırlanamaz. Nitekim, Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi adına hareket eden Daimi Komisyon tarafından kabul edilen 2001/1518 sayılı tavsiye kararında sadece zorunlu askerlik hizmeti yapmakla yükümlü kişilerin değil silahlı kuvvetlerin daimi üyelerinin dahi vicdani red statüsü için başvuru hakkı olduğu belirtilmektedir.

Vicdani redçilere gördürülecek olan kamu hizmetinin niteliği konusunda gerek Birleşmiş Milletler gerekse Avrupa Konseyi organlarında yapılan tartışmalar ve alınan kararlar sonucunda çok sarıh ve net standartlar oluşmuştur. Bu uluslararası standartlara göre vicdani redçiye gördürülecek kamu hizmeti, tamamen sivil içerikli

21.06.1927 Tarih Ve 1111 Sayılı Askerlik Kanunu, 22.05.1930 Tarih ve 1632 Sayılı Askeri Ceza Kanunu ile 26.09.2004 Tarih ve 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun Kimi maddelerinin Değiştirilmesine ve Kaldırılmasına Dair Kanun Teklifi

MADDE 1.- 21.06.1927 Tarih Ve 1111 Sayılı Askerlik Kanunun 1. Maddesine şu ibareler eklenmiştir:

Askerlik çağına gelmiş olup, ancak kendisini vicdani redçi olarak tanımlayan, ahlaki, vicdani, siyasi, dini ya da benzer gerekçelerle askerlik yapmak istemeyenler, bu durumlarını bağlı oldukları Askerlik Şubesine bildirmeleri ve açıklamaları halinde askere alma işlemine ve askerlik hizmetine tabi tutulamazlar ve bu tutumlarından dolayı haklarında soruşturma açılmaz, ceza verilemez, ekonomik, toplumsal, kültürel, medeni ya da politik hakları açısından herhangi bir ayrımcılığa maruz bırakılamazlar.

Vicdani red hakkından muvazzaflık hizmetini sürdürmekte olan er, erbaş ve yedek subaylar ile yedekler de yararlanır.

Savaş ve benzeri hiçbir olağanüstü hal gerekçesi ile bu hakkın kullanımı sınırlandırılmaz.

Vicdani redçi olduğunu açıklayanlara tabi oldukları askerlik süresi kadar sürede yaşları, öğrenim durumları, mesleki beceri ve yetenekleri dikkate alınarak ikamet ettikleri şehirlerde, hizmet koşulları bakımından herhangi bir ayrımcılığa uğramadan ve cezalandırıcı nitelikte olmayan kamu hizmeti gördürülür.

Muvazzaflık hizmetini sürdürürken vicdani redçi olduğunu açıklayanlara hizmet sürelerinin kalan kısmında yukarıdaki paragrafta belirtilen koşul ve niteliklerde kamu hizmeti gördürülür. Vicdani redçi olduğunu açıklayan yedekler için ise yedeklik hali son bulur.

Ahlaki, vicdani, siyasi, dini ya da benzer gerekçelerle kamu hizmeti dahil hiçbir şekilde zorunlu hizmet yapmak istemeyen vicdani redçilerin (total redçi) durumu konuyla ilgili sivil toplum örgütleri ve üniversitelerden temsilcilerin de katılımıyla oluşturulacak bağımsız kurullar tarafından değerlendirilerek karara bağlanır. Bu tutumlarından dolayı vicdani redçilerin haklarında soruşturma açılmaz, ceza verilemez, ekonomik, toplumsal, kültürel, medeni ya da politik hakları açısından herhangi bir ayrımcılığa maruz bırakılamazlar.

Askerlik çağı gelmiş kişilerin ya da muvazzaflık hizmetini sürdürmekte olan askerlerin vicdani red statüsü ve bunu edinme yolları dair bilgi edinme hakkı vardır. Askerlik şubeleri, muvazzaflık hizmetini sürdüren askerler de dahil ayrımsız herkese yazılı, sözlü ve görsel olarak vicdani red hakkında bilgilendirme yapar.

MADDE 2. – Bu kanunun yürürlüğe girmesiyle beraber 22.05.1930 Tarih ve 1632 Sayılı Askeri Ceza Kanunu'nun 45. ve 58. maddeleri ile, 26.09.2004 Tarih ve 5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 318. maddeleri ilga olur.

tekrar eden cezalandırma (*non bis in idem*) ilkesine ve Uluslararası Sivil ve Medeni Haklar Sözleşmesi'nin 14. maddesine aykırılık oluşturmaktadır. Çalışma Grubu, bu tür cezalandırılmaların aynı zamanda vicdani retçilere kanaatlerini değiştirmek için baskı uygulamak anlamına geldiğini, bununda Sözleşme'nin 18(2) maddesini ihlal ettiğini belirtmektedir.

Ayrıca *Ülke v. Türkiye davasında* Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, birbirini takip eden mahkûmiyetlerin ve cezai işlemlerin devam etme riskini Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 3. maddesinin ihlali olarak küçük düşürücü ve aşağılayıcı olduğu sonucuna varmıştır.

Dolayısıyla söz konusu maddelere göre açılmış ceza davalarının bütün sonuçları ile birlikte ortadan kalkması ile mevcut tüm ihlal ve mağduriyetler de ortadan kaldırılmış olacaktır.

Madde 4 Gerekçesi: Yürürlük maddesidir.

Madde 5 Gerekçesi: Yürütme maddesidir.

olmalı, caydırıcı ve cezalandırıcı bir niteliği bulunmamalı, hizmet süresi ve koşulları bakımından herhangi bir ayrımcılığa yol açmamalıdır. Vicdani retçiler askerlik hizmetlerini yapmadıkları gerekçesiyle sonraki hayatlarında da ekonomik, toplumsal, kültürel, sivil ya da politik hakları bakımından hiçbir bir ayrımcılığa maruz bırakılmamalıdır.

Sıralanan bu standartlardan herhangi birisinin ihmal edilmesi Türkiye'nin uluslararası yükümlülüklerini aksatması anlamına gelebileceği gibi, ayrıca hakkın özüne yönelik bir müdahale anlamına da gelecektir ki, bu da Anayasa'nın 11. ve 13. maddelerine aykırılık oluşturmaktadır.

Vicdani retçilerin motivasyonlarına dair kuvvetli bir anti-militarizmden tutun da dini inançlara, kişinin bireysel kimliğini askeri istismara karşı koruma ihtiyacına dek geniş bir vicdani kanaatler yelpazesi bulunmaktadır. Dolayısıyla hakkın özüne müdahale etmemek, ayrımcılığa yol açmamak ve vicdanları zorlamamak için vicdani kuralların bu çeşitliliği dikkate alınarak askerlik hizmeti yanı sıra kamu hizmeti dahi yapmak istemeyenler de haktan yararlandırılmalıdır.

Gerek kişilerin vicdanlarının sesini belirli durumlara ve deneyimlere bağlı olarak herhangi bir zamanda işitebilecek olmaları gerekse bilgi edinmenin bir hakkın kullanımındaki temel rolü nedeniyle askerlik hizmetinden etkilenen herkesin vicdani red hakkının kullanımına ilişkin bilgilere (vicdani red hakkı ve vicdani retçi statüsünün nasıl kazanılacağı vb.) en kolay yoldan ulaşılabilir olmalıdır. Nitekim, gerek Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komisyonu'nun 1998/77 sayılı kararında, gerekse Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi adına hareket eden Daimi Komisyon'un 2001/1518 sayılı tavsiye kararında sadece ilk kez askere çağrılanların değil silah altındaki tüm askerlerin de vicdani red statüsü ve bunu edinme yolları hakkında bilgi alma hakkının olduğu açıkça belirtilmektedir.

Madde 2 Gerekçesi: Yukarıda belirtildiği gibi bizzat hakkın özünü ortadan kaldırdığı için Anayasa'ya aykırı olmasının yanı sıra Madde 1 içeriğinin de ahlaki, vicdani, siyasi, dini vb. gerekçelere dayandırılmış olması nedeniyle ortada herhangi bir suç tanımı da kalmadığından 22.05.1930 Tarih ve 1632 Sayılı Askeri Ceza Kanunu'nun 45. maddesinin ilgası gerekmektedir.

Gerek düşünce ve ifade özgürlüğü açısından hakkın özünü ortadan kaldırıyor olması bakımından, gerekse bilgilendirme hakkına bağlı olarak askerlik hizmetinden etkilenen herkesin vicdani red konusunda bilgilendirilmesi ve teşvik edilmesi yönünde yapılacak her türlü yazılı, sözlü ve görsel faaliyet suç gerekçesi teşkil etmeyeceğinden 22.05.1930 Tarih ve 1632 Sayılı Askeri Ceza Kanununun 58. maddesinin ilgası gerekmektedir.

Aynı gerekçeler ile 26.09.2004 Tarih ve 5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 318. maddesinin de ilgası gerekmektedir.

Madde 3 Gerekçesi: Bu kanun yürürlüğe girmezden önce vicdani red konusunda başkaca bir düzenleme olmadığında ahlaki, vicdani, siyasi, dini ya da benzer gerekçelerle askerlik hizmetini yapmak istemeyen kişilere yoklama kaçağı, bakaya, saklı, firar ve emre itaatsizlik suçlarını düzenleyen Askeri Ceza Kanunu'nun 63., 66., 87., ve 88. maddelerinden, yanı sıra halkı askerlikten soğutma suçunu düzenleyen Askeri Ceza Kanunu'nun 58. maddesi ile Türk Ceza Kanunun 318. maddesinden davalar açılmakta cezalar verilemekteydi.

Birleşmiş Milletler Keyfi Tutuklama Çalışma Grubu, 2 no'lu Tavsiye Kararı (E/CN 4/2001/14)na göre askerlik hizmetini yapmayı sürekli biçimde reddetmek aynı suçu oluşturduğundan yukarıda sözü edilen maddelerden defaten verilen cezaların,

MADDE 3.- Bu kanun yürürlüğe girdiği tarihte vicdani retçi olduğunu açıklayanlar için açılmış bulunan Askeri Ceza Kanunu'nun 58., 63., 66., 87. ve 88. maddelerine ya da Türk Ceza Kanunu'nun 318. maddesine göre açılmış ceza davaları bütün sonuçları ile birlikte ortadan kalkar.

MADDE 4. - Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 5.- Bu kanunu Bakanlar Kurulu yürütür.

ASLI GİBİDİR

Dr. İrfan NEZİROĞLU
Kanunlar ve Kararlar Müdürü